

De Lastering van de Heilige Geest

Bron: Jaap G. Fijnvandraat

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)

Betreft: Mattheüs 12:31-32; Markus 3:28-29; Lukas 12:10

“Daarom zeg Ik u: Alle zonde en **lastering** zal de mensen vergeven worden, maar de lastering tegen de Geest zal de mensen niet vergeven worden. ³² En wie een woord spreekt tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar wie **tegen de Heilige Geest spreekt**, het zal hem niet vergeven worden, niet in deze eeuw, en ook niet in de komende” (Mattheüs 12:31-32).

“Voorwaar, Ik zeg u dat alle zonden de mensen kinderen vergeven zullen worden, en de lasteringen die zij ook maar uitgesproken zullen hebben; ²⁹ maar wie **gelasterd** zal hebben tegen de Heilige Geest, die heeft geen vergeving in eeuwigheid, maar is schuldig en verdient het eeuwige oordeel. ³⁰ Want zij **zelden**: Hij heeft een onreine geest” (Markus 3:28-29).

“En ieder die enig woord spreken zal tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden, maar wie tegen de Heilige Geest **gelasterd** zal hebben, het zal hem niet vergeven worden” (Lukas 12:10).

Vraag:

(1) Een belediging van de Heilige Geest vindt geen vergeving. Wat is een belediging van de Geest? Is de Geest dan hoger dan God?

(2) Het lasteren van de Geest bestond daarin dat men het werk van de Geest aan de duivel toeschreef. Kan het omgekeerde ook plaatsvinden: dat men het werk van de duivel aan de Geest toeschrijft?

Antwoord:

(1) Vaak spreekt men over “de zonde tegen de Heilige Geest”, maar in Mattheüs 12 wordt niet gesproken over de zonde tegen de Heilige Geest, maar over de **lastering** van de Geest.

Elke zonde is in feite een zonde tegen de Heilige Geest. Ze druist namelijk tegen de werking van de Geest in.

Lastering is ook sterker dan belediging. Het gaat er in de genoemde teksten om dat de Heer Jezus door de Heilige Geest demonen uitwerpt. De leidlieden van het volk schrijven dat echter willens en wetens toe aan Beëlzebul, de overste van de demonen. Ze moeten erkennen dat er iets bovennatuurlijks gebeurde, maar in plaats van te erkennen dat Christus dit bewerkte door de Geest van God, schrijven ze het toe aan de satan zelf.

Het gaat dus niet om een zonde in zwakheid bedreven, maar om een uiting van een verhard hart, dat zich voor God niet buigen wil.

De Heilige Geest is Goddelijk, maar Hij staat niet boven God de Vader of boven de Zoon Jezus Christus. De lastering van de Geest is niet daarom zo ernstig omdat de Geest een bijzondere Persoon met een verheven plaats binnen de Godheid zou zijn, maar omdat eruit blijkt dat men willens en wetens het werk van de Geest loochent. Daaruit blijkt de verharding van het hart.

Inderdaad zijn de Vader, de Zoon en de Heilige Geest één. Een zonde tegen de een is ook een zonde tegen de ander. Zoals hierboven gezegd, gaat het er niet om dat de ene Persoon van de Godheid waardiger, groter of iets dergelijks zou zijn dan de andere. Het gaat erom dat de zonde van lastering van de Geest zo ernstig is. Iemand die de Geest lastert heeft een verhard hart en wijst willens en wetens de genade van God af, zoals de Farizeeën deden.

(2) Inderdaad kan het ook voorkomen dat men het werk van de Satan ziet als het werk van de Geest. Of ook dat men het werk van de mens, van 'het vlees' aanziet voor een werk van de Geest. Om dit te onderscheiden is het nodig alle uitingen en vooral de leer die erbij gebracht wordt te toetsen aan Gods Woord. Hierbij kan bijv. gedacht worden aan het zogenaamde "vallen in de Geest". Wat in die gevallen gebeurt, strookt niet met wat de Bijbel ons laat zien.

Lees verder:

- Rubriek "Onvergeeflijke zonde": <http://www.verhoevenmarc.be/#onvergeeflijk>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm